

ZUBR EVROPSKÝ, TĚŠÍ MĚ.

Za 7 let 7 mláďat. Chov zubrů v olomoucké zoo slaví další úspěch. „Společnou zubří řeč našli samec a dvě samice a z jejich porozumění vzešla 2 mláďata, která se narodila 7. a 17. 6. 2019,“ popisuje zoolog Ing. Jitka Vokurková.

CHOV ZOO OLOMOUC

Zubří **obora ve slovenských Topoľčiankách** se v r. 1959 stala hned po Polsku druhým největším chovatelem zubrů na světě. Právě z této obory v r. **1973** získala olomoucká zoo své první zubry (**Simon, Sylva a Silučka**). Ze Simona a Sylvy se stal úspěšný chovný pár. Na základě dochovaných dokumentů víme, že první mládě **Silueta** se narodilo v témže roce 1973 a poslední – **Čertík** v r. **1976**. Úhynem býka Simona v r. **1986** chov v olomoucké zahradě ustal. Jeho znovuzkříšení se pojí až s rokem **2013**, kdy byl dovezen samec **Bojen ze Švédska** a 2 samice **Patricia a Rosemary z Bratislavy**. V Zoo Olomouc se celkově od roku 2013 úspěšně odchovalo **7 zubrů**.

OBEČNÉ INFORMACE

Zubr je **největším savcem Evropy**, samci dosahují hmotnosti až **920 kg**, samice až o polovinu méně. Samice jsou plodné po celý život, během něhož porodí cca 9 telat. V zajetí se může dožít v průměru až 26 let. **Denní příjem potravy** se pohybuje mezi **30–60 kg**. Potravu tvoří stromy a keře (33 %), trávy a byliny (67 %). Ze **tří geografických poddruhů** (evropský, kavkazský a karpatský) se před vyhubením podařilo zachránit **pouze poddruh evropský**. Zubr evropský má **dvě genetické linie**. Bez příměsi kavkazské krve, tzv. **nížinná (Bělověžská)** linie, kterou zakládalo 7 čistokrevných zvířat (4,3). Kavkazská krev pak koluje u zubrů tzv. **nížinně-kavkazské** linie. Tu zakládalo 12 zvířat různého původu, kříženců včetně posledního žijícího býka zubra kavkazského.

ZÁCHRANA V POSLEDNÍ CHVÍLI

Domovinou **zubra evropského** byla **Evropa a část Asie**. Obýval lesní a lesostepní biotopy. Lov a devastace přirozeného prostředí ho však přivedly na hranici vymření. V přírodě byl počátkem 20. st. **vyhuben**. V té době se naštěstí nacházelo několik zvířat u **soukromých chovatelů**. V r. 1925, kdy započalo jednání o záchraně zubrů, zůstávalo naživu cca 60 ks. Mezinárodní chov **v oborách a zoologických zahradách** vyústil v letech 1952–1966 k návratu zubrů v rámci **repatriace do Bělověžského pralesa**. Teď už pro ně skýtal bezpečný domov, nikoliv hrozbu jako v dobách minulých, kdy byl vyhledávanou lokalitou lovu místních panovníků. Postupně tak **narůstal** počet zvířat **ve volné přírodě**. V roce **2016 celkový** počet zubrů dosahoval již **6573** jedinců, z toho **4472** žilo ve volné přírodě. **Největší stáda** současnosti žijí v Polsku v části Bělověžského pralesa. Zubr evropský je nejen **přísně chráněným** zvířetem, ale zasloužil se i o vytvoření **první Mezinárodní plemenné knihy**, která eviduje čistokrevná zvířata, s případným využitím pro chov. V současné době dochází k **repatriaci** tohoto druhu i v dalších zemích **Evropy a Asie**. Ve vojenském prostoru **v Milovicích** byla také vypuštěna skupina zubrů, která se tu i rozmnožuje.

Ať je vás zase víc, nejmíc.

<https://www.youtube.com/watch?v=IxIGHPdGLBc>

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325